

ارتباط پلی مورفیسم اللهای HLA-A*33 و HLA-DRB1*13 با پیش‌آگهی عفونت ناشی از ویروس هپاتیت B

علی‌اکبر ولایتی^۱، آرزو آفاخانی^۲، محمد بنی‌فضل^۳، ابراهیم کلانتر^۴، علی‌اسلامی‌فر^۵، سیده زهرا خادمی^۶ و آمیتیس رمضانی^{۷*}

۱. فوق تخصص بیماریهای عفونی اطفال، استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، بیمارستان مسیح دانشوری
۲. پاتولوژیست، استادیار انسنتیتو پاستور ایران
۳. متخصص اطفال، انجمن حمایت از بیماران عفونی کشور
۴. دکترای علوم آزمایشگاهی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران
۵. فوق لیسانس انگل شناسی، دانشگاه پیام نور مرکز بندرعباس
۶. متخصص بیماریهای عفونی و گرمسیری، استادیار انسنتیتو پاستور ایران

نشانی برای مکاتبه: تهران، خیابان پاستور، انسنتیتو پاستور ایران، گروه تحقیقات بالینی، تلفن: ۰۲۱۶۹۶۸۸۵۲، نمبر: ۰۲۱۶۶۴۶۵۱۴۷

iiccom@iiccom.com

پذیرش برای چاپ: اسفند هشتاد و هفت

دریافت مقاله: دی هشتاد هفت

چکیده

سابقه و هدف: انتی‌ژن لکوسیت انسانی (HLA) می‌تواند واکنش‌های میزبان نسبت به عفونت HBV را تحت تاثیر قرار دهد. در مطالعه قبلی ما الل‌های HLA-DRB1 و HLA-A در بیماران دارای عفونت تداوم یافته HBV و افراد بهبود یافته از این عفونت را ارزیابی کردیم. این مطالعه در جهت تکمیل یافته‌های مطالعه قبل به بررسی ارتباط ساب تایپ‌اللهای HLA-A*33 و HLA-DRB1*13 با پیش‌آگهی عفونت HBV می‌پردازد.

روش کار: ۹۴ بیمار‌الوده به ویروس HBV در مطالعه وارد شدند. ابتدا الل‌های HLA-DRB1 و HLA-A با استفاده از روش Low resolution PCR-sequence specific primer (PCR-SSP) مورد بررسی قرار گرفتند. سپس ساب تایپ الل‌های HLA-DRB1*13 و HLA-A*33 که دارای ارتباط معنی دار با پیش‌آگهی عفونت HBV بودند توسط روش High resolution PCR-SSP بررسی شدند.

یافته‌ها: فراوانی HLA-A*33 در گروه با عفونت تداوم یافته بالاتر از گروه بهبود یافته بود و ساب تایپینگ نشان داد که HLA-A*3303 در ۷۵٪ و HLA-A*3301 در ۲۵٪ بیماران مشاهده می‌گردد. فراوانی الل DRB1*13 در گروه با عفونت تداوم یافته پایین تر از گروه بهبود یافته بود و HLA-DRB1*1301 در ۷/۶۶٪ و HLA-DRB1*1303 در ۳۳/۳٪ از افراد مشاهده گردید.

نتیجه گیری: HLA-A*3303 و HLA-DRB1*1301 ساب تایپ‌های غالب در پیش‌آگهی عفونت HBV بودند. این یافته‌ها نیز بر نقش HLA به عنوان یک فاکتور مهم در تعیین پیش‌آگهی HBV تأکید می‌نمایند.

واژگان کلیدی: انتی‌ژن لکوسیت انسانی (HLA)، HLA-DRB1*1301، HLA-A*3303، HBV، ارتباط پلی مورفیسم اللهای HLA، HLA-DRB1*13

HBsAg, AntiHBc, AntiHBs کیت‌های (Hepanostika, bioMerieux, Boxtel, Netherlands) توسط روش الیزا با استفاده از بررسی شدند.

DNA ژنومیک با استفاده از روش Miller and Dykes Low DNA محیطی استخراج شد^(۶). سپس الهای HLA با استفاده از روش resolution PCR sequence-specific-primer (PCR-SSP) (HLA-ABDR SSP kit; Bioteest, اساس دستورات سازنده کیت Dreieich, Germany) تعیین شدند. نتایج با استفاده از نرم افزار تهیه شده توسط Biotest انجام گردیدند.

High resolution PCR-Subtyping HLA با استفاده از سپس (Olerup SSP AB, Saltsjöbaden, Sweden) بر روی HLA-DRB1*13 (n=11) و HLA-A*33 (n=12) بیماران دارای انجام گرفت.

یافته‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS 11.5 و آزمونهای اماری t و chi-square (با تست دقیق فیشر) تجزیه و تحلیل شد و مرز معنی داری اختلافات روی $P < 0.05$ قرار داده شد. داده‌ها به صورت mean \pm standard deviation گزارش شدند. odds ratio (OR) و حدود اطمینان ۹۵٪ (95%CI) نیز محاسبه گردیدند.

یافته‌ها

آل HLA-A*33 در ۹/۳۷٪ افراد با عفونت تداوم یافته دیده شدو. در هیچ‌کدام از افراد گروه بهبود یافته‌ای آن آل مشاهده نشد ($P > 0.08$). ساب تایپینگ نشان داد که HLA-A*3303 در ۷۵٪ (فراوانی‌ال: ۷/۳) و HLA-A*3301 در ۲۵٪ (فراوانی‌ال: ۲/۳۴) بیماران وجود دارد. فراوانی‌ال DRB1*13 در گروه با عفونت تداوم یافته به صورت معنی داری پایین تر از گروه بهبود یافته بود ($P < 0.03$) در برابر ۱۱/۶٪ (۰/۰۳). HLA-DRB1*1301 و HLA-DRB1*1303 در ۰/۰۶٪ (فراوانی‌ال: ۴/۸۹) و ۰/۰۲٪ (فراوانی‌ال: ۳/۴۵) از افراد مشاهده گردید. اختلاف معنی داری بین سایر ال‌های HLA-A و HLA-DRB1 بین ۲ گروه مشاهده نشد.

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که HLA-A*3303 و HLA-DRB1*1301 ساب تایپ‌های غالب دخیل در پیش اگهی عفونت HBV می‌باشد. DRB1*1 HLA های Jiang و همکاران در چین نشان دادند که HLA های DRB1*1 با DRB1*104 HLA های HLA B با مقاومت به CHB مرتبط می‌باشند^(۱۶). این یافته‌ها نشان داد که DRB1*1 HLA کلاس II، فاکتور مهم در تعیین outcome عفونت HBV می‌باشد.

مقدمه

هپاتیت مزمن B، ۳۵۰ میلیون نفر را در دنیا آلوده کرده و عامل سیروز و کارسینوم هپاتوسولوار است^(۱). ۷۵٪ افراد الوده به هپاتیت B در اسیا زندگی می‌کنند^(۱). عفونت HBV در بالغین می‌تواند در ۱۰-۱۵٪ موارد مزمن شود و ویروس در بدن باقی بماند. عواملی که در تداوم یا پاکسازی ویروس از بدن نقش دارند به طور کامل شناخته نشده‌اند. سن، جنس، مرد و کهولت افراد را در افزایش خطر هپاتیت مزمن B قرار می‌دهند^(۲). همچنین پیشرفت عفونت HBV تحت تاثیر عواملی مانند ژنتوایپ ویروس، سطح ویرمی و فاکتورهای میزبان است^(۳-۵). سیستم ایمنی میزبان نقش کلیدی در تعیین پیش آگهی عفونت ویروس از طریق لنفوسيت های T سیتو توکسیک (CTL) بازی می‌کند^(۶). پاسخ ایمنی توسط HLA کلاس I و ۲ که آنتی ژن‌های خارجی را به سلول T سیتو توکسیک CD4+ helper T و سلول CD8+ تنظیم می‌گردد. HLA بر روی پاسخ ایمنی فرد اثر می‌گذارد و تغییرات در پاسخ ایمنی اغلب با پلی مورفیسم HLA مرتبط است^(۶). افرادی که از هپاتیت حاد B بهبود می‌یابند پاسخ قوی HLA کلاس I و ۲ دارند در حالیکه در هپاتیت مزمن B این پاسخ ضعیف یا غایب است^(۱۰). در بررسی‌های انجام شده، در قفقازی‌ها (۱۲) و کره‌ای‌ها (۱۳) - HLA DRB1*1301-02 با عفونت حاد خودمحدودشونده هپاتیت B همراه است. مطالعه‌ای در تایوان نشان داد که HLA-DRB1*0406 در چینی‌های ساکن این کشور و HLA-B*4001 در افراد بومی با بهبودی از هپاتیت B همراه می‌باشد^(۱۴).

در مطالعه قبلی ما فراوانی HLA-DRB1*13 در افراد بهبود یافته از هپاتیت B بالاتر از مبتلایان به هپاتیت مزمن B و ناقلين مزمن بود و HLA-A*33 تنها در مبتلایان به هپاتیت مزمن B و ناقلين مشاهده شد و هیچ یک از افراد بهبود یافته HLA فوق را نشان ندادند. در این مطالعه HLA-DRB1*13 باعث تداوم عفونت هپاتیت B در بیماران گردید^(۱۵). در تکمیل مطالعه فوق بر آن شدیم تا پلی مورفیسم ساب تایپ‌ال‌های HLA-A*33 و HLA-DRB1*13 در بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن B (CHB)، ناقلين مزمن و هپاتیت حاد بهبود یافته تعیین نماییم.

روش کار

۹۴ بیمار شامل ۵۵ مرد و ۳۹ زن با متوسط سن $32/9 \pm 10/5$ سال در این مطالعه وارد شدند. این افراد به ۳ گروه تقسیم شدند: گروه ۱: افراد بهبود یافته از عفونت [HBsAg (-), Nfr ۳۰ نفر، AntiHBc (+), AntiHBs (+)], گروه ۲: ناقلين سالم [۳۱ نفر، HBsAg (+), AntiHBc (+), AntiHBs (+)], گروه ۳: مبتلایان به هپاتیت مزمن B [۳۳ نفر، (+) HBsAg (+) بیش از ۶ ماه با سطوح طبیعی ترانس امینازها] و گروه ۴: مبتلایان به هپاتیت مزمن B [۳۳ نفر، (+) HBsAg (+) بیش از ۶ ماه با سطوح افزایش یافته ترانس امینازها] بیشتر یا مساوی ۲ برابر طبیعی) یا (+) HBsAg از ۶ ماه با علائم هپاتیت مزمن B در بیوپسی کبد. گروه ۲ و ۳ مجموعاً در یک گروه تحت عنوان گروه دارای عفونت تداوم یافته HBV قرار گرفتند و با گروه اول از نظر ال‌های HLA مقایسه شدند.

، در قوائق ها با HLA-های A3 و B18 و در سنگالی ها با HLA-B8-Cw-7 در ارتباط می‌باشد (۲۲-۲۴).
مطالعه ما نشان داد HLA-A*3303 با تداوم عفونت و DRB1*1301 با بهبودی از عفونت HBV مرتبط می‌باشد که با DRB1*1301 ثورسز (۲۱)، Thio (۲۲) و Hwang (۲۳) مطالعات ثورسز (۲۴) همانگی دارد.

نتیجه گیری

این تحقیق مشخص نمود که HLA- HLA-A*3303 و DRB1*1301 ساب تایپ های غالب در پیش اگهی عفونت HBV می‌باشند. این یافته ها بر نقش HLA به عنوان یک فاکتور مهم در تعیین پیش اگهی HBV تأکید می‌نمایند.

تشکر و قدردانی

نویسندها از انسستیتو پاستور ایران به جهت حمایت مالی از طرح فوق قدردانی می‌نمایند.

Cotrina و HLA-DRB1 * 1301 و HLA-DRB1*1302 و همکاران توصیف کردند که HBV از بدن و محافظت انسان از CHB مربوط هستند (۲۵). ثورسز گزارش کرد فراوانی HLA-DRB1*1301 در افراد مبتلا به عفونت تداوم یافته HBV کمتر از بیماران دچار عفونت گذرا می‌باشد (۲۶).

Thio نیز HLA را در ۱۹۴ بیمار قفقازی دارای عفونت persistant و کنترل که ویروس را پاکسازی کرده بودند بررسی کرد. نتایج وی نشان داد HLA-DRB 1 * 1302 و HLA-A * 0301 از HLA-DRB 1 * 1301 و HLA-A*3303 و HLA-A*3303 از چین بر روی تأثیر HLA کلاس II بر پیش آگهی بیماران مبتلا به HBV صورت گرفت HLA-DRB 1 * 1201 HLA-DRB 1 * 1201 با حفاظت در برابر HBV توأم بود در حالیکه HLA-DR9 ، DQ9 HLA-DR9 ، DQ9 با ازمان عفونت HBV ارتباط داشتند (۲۰). Hwang و همکارانش نشان دادند که HLA-A*0701 و HLA-A*0701 با ازمان HBV در کره ای ها همراه می‌باشد (۲۱).

حساسیت و ازمان عفونت HBV در تایوانی ها با HLA-A*0206 ، در HLA-B35 ، B18 و B40 و چینی ها با HLA-B35 در روسها با HLA-A*0206 ، در

REFERENCES

1. Lee W.M. Medical progress- hepatitis B virus infection. NEJM1997; 337:1733-1745.
2. Myams H. Risks of chronicity following acute hepatitis B virus infection: a review. Clin Infect Dis 1995; 20: 992 – 1000
3. Jiang Yg, Li QF, Mao Q, Wang YM. Primary human fetal hepatocytes with HBV infection. Hoaren Xiaohua Zazhi 2000 ; 8 : 405
4. Sing G, Butterworth L, Chen X , Bryant A , Cooksley G. Composition of peripheral blood lymphocyte populations during different stages of chronic infection with hepatitis B virus . J Viral Hepat 1998 ;5: 83-93
5. Cao T, Meuleman P , Desombere I , sallbery M , Leroux G . In vivo inhibition of anti-hepatitisB virus core antigen (HBcAg) immuno globulin G production by HbcAg - specific CD4 Th in a huPBL - Nob / SCID mouse model . J virol 2001 ;75 : 11449- 11456
6. Chisari FV. Cytotoxic T cells and viral hepatitis. J Clin Invest 1997; 99: 1472-1477.
7. Rehermann B, Fwler P, Sidney Y, Redeker A, Brown M, Moss B, et al. The cytotoxic T lymphocyte response to multiple hepatitis B virus polymerase epitopes during and after acute hepatitis. J Exp Med 1995; 181: 1047-1058
8. Du YP, Deny CS, Lu Dy, Huany MF, Guo SF, Hou W. The relation between HLA - DQAI genes and genetic susceptibility to duodenal ulcer in Wuhan Hans . World J Gastroenterol 2000; 6: 107-110
9. Ma X, Qiu Du. Relation ship between autoimmune hepatitis And HLA – DR4 And DR beta allelic sequences in the third hyper variable region in Chinese. World J Gastroenterol 2001; 1: 718 – 721

10. Zhang SL, Liu M, Zhu J, Chai NL .Predominant Th2 immune response and chronic hepatitis virus infection. Shijie Huaren Xiaohua Zazh 1999 ;513 – 515
- 11.Chen WN, Oon CY. mutation hot in HLA class I – restricted T cell epitope on hepatitis B surface antigen in chronic carriers hepatocellular carcinoma . Biochem Biophys Commun 1999; 2 (62) : 757 – 761
- 12.Hohler T, Gerken G, Notghi A, Lubjuhn R, Taheri H, Protzer U, et al. HLA-DRB1*1301 and *1302 protect against chronic hepatitis B. J Hepatol 1997; 26: 503-507
- 13.Ahn SH, Han KH, Park JY, Lee CK, Kang SW, Chon CY, et al. Association between hepatitis B virus infection and HLA-DR type in Korea. Hepatology 2000; 31: 1371-1373.
- 14.Wu YF, Wang LY, Lee TD, Lin HH, Hu CT, Cheng ML, et al. HLA phenotypes and outcomes of hepatitis B virus infection in Taiwan. Journal of Medical Virology 2004; 72: 17-25.
15. رمضانی آمیتیس، آقاخانی آرزو، بنی فضل محمد، کلانتر ابراهیم، تائب زاله، گچکار لطیف و ولایتی علی اکبر. رابطه HLA کلاس I و II با پیش اگهی عفونت ویروس هپاتیت B . فصلنامه بیماریهای عفونی و گرم‌سیری. فصلنامه بیماریهای عفونی و گرم‌سیری، سال سیزدهم، شماره ۴۳، صفحات ۱ تا ۴، زمستان ۱۳۸۷.
16. Jiang GY, Miney YU, Liu TM, Liu J. Association between HLA Class II gene and susceptibility or resistance to chronic hepatitis B . World J Gastroenterol 2003; 9 (10): 2221 – 2225
17. Cotrina M, Buti M , Jardi R, Frias F , Campins M, Esteban R , Guardia J. Study of HLA – II antigens in chronic hepatitis C And in acute hepatitis B. Gastroenterol Hepatol 1997 , 20 : 115- 118
- 18.Thursz MR, Kwiatkowski D, Allsopp CE, Greenwood BM, Thomas HC, Hill AV. Association between an MHC class II allele and clearance of hepatitis B virus in the Gambia. N Engl J Med 1995; 332: 1065- 1069
- 19.Thio CL, Thomas DL, Karacki P, Gao X, Marti D, Kaslow RA ,et al. Comprehensive analysis of class I and class II HLA antigens and chronic hepatitis B virus infection. J Virol 2003; 77: 12083-12087.
20. Meng XQ, Chen HG, Ma Y, Liu KZ. Influence of HLA class II molecules on the out come of HBV infection in population of Zhejiang province in china . Hepatobiliary Pancreat Dis Int. 2003; 2 (2): 230-37
- 21.Hwang SH, Sohn YH, Oh HB, Hwang CY, Lee SH, Shin ES, et al. Human leukocyte antigen alleles and haplotypes associated with chronicity of hepatitis B virus infection in Koreans. Archive Pathology and Laboratory Medicine. 2007; 131:117-121.
- 22.Wu YF, Wang LY, Lee TD, Lin HH, Hu CT, Cheng ML, et al. HLA phenotypes and outcomes of hepatitis B virus infection in Taiwan. Journal of Medical Virology 2004; 72: 17-25.
- 23.Popov EA, Levitan BN, Alekseev LP, Pronina OA, Suchkov SV. Immunogenetic HLA markers of chronic viral hepatitis. Ter Arkh 2005; 77: 54-59
- 24.Dieye A, Obami-Itou V, Barry MF, Raphenon G, Thiam A, Ndiaye R, et al. Association between Class I HLA alleles and HBs antigen carrier status among blood donors in Senegal .Dakar Med 1999; 44: 166- 170